

Кожному з нас хотілося б знати правду: «Чи Ісус Христос дав владу апостолам сповідати людей і відпускати їм гріхи? Священники, не дивлячись на те чи вірять люди в Бога, чи ні, чи живуть морально, чи ні, кажуть, що вони мають владу від Бога сповідати їх і відпускати їм гріхи, і що кожен чоловік якщо хоче, щоб його гріхи були прощені, мусить сповідатися перед ними.

Забудьмо на хвилю, чого вчать священники, а погляньмо як учив Ісус Христос. В Єв. Матвія 6:12, 14, 15, – Ісус так вчив Своїх учнів молитися: «Отче наш, що на небі ... прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим». І додав так: «Бо як будете прощати людям провини їх, то і Отець Ваш Небесний буде прощати вам. А як ви не будете прощати людям провини їх, то і Отець Ваш Небесний не буде прощати провин ваших». У Єв. Марка 11:24,25 читаємо такі слова Ісуса: «Тому кажу вам: ... як стоїте молячись, прощайте, коли що маєте проти кого, щоб і Отець ваш, що на небі, відпустив вам провини ваші. Коли-ж ви не прощаєте, то і Отець ваш, що на небі, не простить вам провин ваших».

Таку саму науку висказав Ісус на питання Петра. «Приступивши Петро до Нього і сказав: Господи, скільки раз провиниться проти мене мій брат, і маю йому прощати? Чи до семи раз? Сказав йому Ісус: Не кажу тобі: до семи раз, а до сімдесят раз по сім». І додав приповідь про одного пана і про недоброго слугу, що не хотів простити своєму довжникові маленької суми, хоча перед цим пан його подарував йому велику суму грошей. (Мат. 18:21-35). Вже з цих прикладів, а таких Ісус сказав більше, дізнаємося, до кого маємо звертатися за прощенням наших гріхів, і коли можемо сподіватися цього прощення.

Священники вчать, що Ісус по Своїм вос-

кресенню дав Своїм апостолам владу відпускати людям гріхи, а вони передали цю владу своїм наслідникам, тобто священникам. Вони говорять слова, які сказав Ісус: «Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю! Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: «Прийміть Духа Святого! Кому гріхи простите, – простяться їм, а кому затримаєте, – то затримуються!». (Івана 20:21-23).

Погляньмо тепер до Св. Письма. Якщо апостоли розуміли ці слова так, як розуміють їх теперішні попи, і якщо сповідали людей і відпускали їм гріхи, тоді священники говорять правду. Але якщо апостоли розуміли ці слова інакше і не сповідали людей, тоді священникам потрібно признати що вини роблять неправильно і обманюють людей. В Дії Ап. 2:14-41 записана цікава подія. В п'ятидесятий день по воскресенню Ісуса, апостоли отримали Святого Духа і під його впливом стали говорити різними мовами. Жиди, які проходили поряд, насміхалися з них, кажучи, що апостоли п'яні. На це ап. Петро вияснив причину цього і пояснив їм, що Ісус, котрого вони розіп'яли, був їх Месією. Жиди, почувши це, пом'якли серцем і питали апостолів: «Що-ж нам робити, мужі брати?». Отже, що ж читаємо? Чи Петро або інший з апостолів сказав їм: Приходьте кожен з вас по черзі до нас і падайте нам до ніг, визнайте свої гріхи перед нами, а ми вам простимо, бо Ісус, Месія ваш, передав нам таку владу? Ні! Ніхто ані єдиним словом не згадував про щось подібне. Але читаємо, що Петро сказав так: «Покайтеся і нехай кожен з вас охреститься в Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів ... Спасайте себе від цього лукавого роду. ... ».

Друга подібна нагода була кілька днів пізніше. Петро, йдучи з Іваном до храму, оздоровив кривого чоловіка від уродження. Тоді він промовив до здивованої товпи людей, і знову

ані словом не згадав про сповідь або свою владу відпускати гріхи. Але сказав: «Покайтеся і наверніться». (Дії Ап. 3:12-19.). Що це? Чи ап. Петро забув за свою владу? Чому він не скористався нею?

Погляньмо, як це питання розумів другий ученик Ісуса Іван. В своїм першому посланні 1:7-10; 2:1, він пише наступне: «Коли ж ходимо в світлі, як і Бог Отець є в світлі ... кров Ісуса Христа, Його Сина очищає нас від усякого гріха... Коли визнаємо наші гріхи Він (Бог Отець) вірний і праведний, щоби простити нам наші гріхи і очистити нас від усякої неправди... Мої дітоньки, це вам пишу, щоби ви не грішили. Та коли хто й згрішить маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, праведника». Зі слів ап. Івана бачимо, що визнавати гріхи маємо Отцю Небесному, але через одного Заступника, Котрим є Ісус Христос. Отже і цей ученик не приписує собі влади відпускати комусь гріхи й не радить йти сповідатися перед апостолами, але перед Богом, через посередника Ісуса Христа, Котрий Своєю смертю зробив викуп гріхів людських. «Я є дорога і правда і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене», – сказав Ісус. (Івана 14:6).

Послухаймо, що говорить ще ап. Яків: «Признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і молитесь один за одного, ...». (Якова 5:16). Отже і він також не наказує йти до священників визнавати свої гріхи, а тільки нехай йде один до одного, хто перед ким провинився, а опісля нехай у Бога просить прощення. Так само учив ап. Павло в посланні до Галат 6:1, 2: «Браття, як людина й впаде в який прогріх, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідности, ...». Чому-ж не радить йти на сповідь до когось з апостолів, а тільки щоби направити такого в дусі лагідному? У Дії Ап. 10:43; 22:16 читаємо так: «Усі пророки свідкують про Ньо-

го, що кожен, що вірує в Нього, одержить прощення гріхів Його Йменням» – так сказав Петро. Бачимо, що апостоли не мали такого в своїй практиці, а це завели з часом попи.

Ісус сказав, ще такі слова до апостолів: «Що зв'яжете на землі, буде зв'язане на небі, а що розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі ... Ще кажу вам: що коли двоє з вас згодиться на землі про всяку річ, якої просити будуть, станеться їм від Отця Мого, що на небі». Ці слова сказав Ісус, як заключення для цих слів: «Коли ж згрішить проти тебе твій брат, іди і викажи йому між тобою і ним самим. Коли тебе послухає, ти позискав брата свого. А коли тебе не послухає, візьми зі собою ще одного або двох, щоби при устах двох або трьох свідків було ствержене кожне слово. Коли-ж їх не послухає, скажи церкві, а коли церкви не послухає – нехай буде тобі як поганин і митар». (Матвія 18:15-19).

Через гріх першого чоловіка цілий світ попав в неволю гріха і став немов зв'язаний гріхом. Бог післав Свого Сина на землю увільнити світ з неволі гріха. Хто увірував, що Ісус Назорей був Сином Божим і Месією світу або Христом і покаюся, і вступив в Його сліди, цей ставав вільним від гріха. Якщо апостол проповідував про Ісуса і з людей хтось ввірував в Його слова і став чинити так, як учив Ісус, тоді він ставав звільнений від гріха, або розв'язаний з гріха. Бо «всякий, що робить гріх, є невольником гріха» – учив Ісус. «І хто буде пробувати в Моїм Слові, справді буде учеником Моїм, і зрозуміє правду і правда визволить його». (Івана 8:31-34). Тими, за допомогою котрих вони звільнялися з кайданів гріха, пізнавши правду про Ісуса, були апостоли. Отже це вони розв'язували. Але були й такі, що не вірили словам апостолів, і ставали ще більше уперті і затверділи проти правди, а тим самим і в своїх

гріхах. Таке сталося за часів Ісуса. Коли фарисеї незважаючи на докази не хотіли прийняти правду, тоді Ісус сказав: «На суд Я прийшов в цей світ, щоб невидючі бачили, а видючі стали сліпими». Учувши це фарисеї сказали: «Чи й ми сліпі?» На це Ісус відповів їм: «Коли-б ви сліпі були, не мали-б гріха. Тепер же кажете, що бачимо, – тому гріх ваш остається», - гріх ваш задержується вам на далі». (Івана 9:39-41). В такий спосіб можливим було задержання людських гріхів і через апостолів. Але з яким лицем сьогоднішні попи можуть порівнювати себе з апостолами? Це переходить всі границі. (2 Тим. 3:1-5).

Опираючись на пророцтва Божого Слова, які тепер сповняються, ми заявляємо, що єдиною надією для людей, щоби отримати мир і щастя – є Царство Боже, про яке Ісус учив молитися. Якщо не вірите нашим словам, радимо вам щиро: Читайте Біблію – бо це Слово Самого Бога!

СВІДКИ ЄГОВИ

Більш детальна інформація в бр. «Прапор для людей», видавництво Watch Tower 1926р.

Тел. +38 067 390 43 37; +38 095 51 55 480

E-mail: teokrat.org@gmail.com

Канал Youtube:

Теократична Організація Свідків Єгови

Сповідь

« ... А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, – Ісуса Христа, Праведного. Він ублагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу»
Івана 2:1,2.

